

Riksdagen

Uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2014/15:7

Fredagen den 24 oktober

§ 1 Europeiska rådet

Statsminister Stefan Löfven

Återrapportering från möte i Europeiska rådet den 23–24 oktober
2014

Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsminister Stefan Löfven välkommen via telefon till EU-nämnden. Vi informerar härmed statsministern om att detta är ett öppet möte som bland annat sänds på webben.

Vi ber statsministern att göra en återrapportering från Europeiska rådets möte den 23–24 oktober.

Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Jag tackar för möjligheten att få återrapportera direkt efter toppmötet. Vi hade en lång diskussion i natt om klimat- och energidelen, och jag tänkte därför inte säga mer om den delen av slutsatserna utan koncentrera mig på dels den ekonomiska diskussion som har varit i dag, dels de utrikespolitiska slutsatser som har dragits.

Vi hade som sagt en diskussion om ekonomin, som inleddes av kommissionens ordförande Barroso och som delvis gav en dystur bild i den meningen att tillväxten är alldeles för svag och arbetslösheten för hög. Det är ett problem som vi känner väl till. Vi har också en väldigt låg inflation som ibland har bedömts kunna bli till deflation.

Samtidigt ville Barroso understryka att vi inte är nära det mycket svåra läge som vi hade för några år sedan, utan det är betydligt bättre än då. Men mer behöver göras. Rådet framhöll att det krävs åtgärder för att stimulera sysselsättningen, tillväxten och konkurrenskraften och därmed lägga grunden för en starkare och hållbar ekonomisk återhämtning. Därför uppmanade rådet kommissionen att arbeta vidare med det planerade investeringsinitiativ på 300 miljarder euro som Juncker har presenterat och återkomma med rapporter till toppmötet i december om hur det kan få substans.

Vi har naturligtvis gett support till initiativet om investeringar men också betonat att det inte finns några nya pengar från medlemsländerna att hämta, utan det gäller att titta på de finansieringsmöjligheter som redan kan finnas – det kan vara i kombination EIB – och hitta hävstångseffekter där man kan få fler att investera, inklusive privata investe-

rare. Det har vi varit noga med och det stryks också under av Tyskland, Holland och andra likasinnade, så vi är överens om det.

Vi har också haft en givande diskussion om hur EU kan bidra i hanteringen av ebola. I morse konstaterades att EU:s medlemsstater nu har ett åtagande på sammanlagt 1 miljard euro i kampen mot ebola. Jag har vid toppmötet redovisat Sveriges insatser som är omfattande. Vi är nu tredje land i världen i absoluta tal. Det innebär att Sverige per capita är överlägset största givare.

Rådet har kommit överens om att utse den tillträdande cypriotiske kommissionären Christos Stylianides till koordinatör för att stärka EU:s insatser. Vi betonade vikten av att det EU gör koordineras med FN:s insatser, så att inte olika aktörer gör olika. Vi vill gärna se en koordinering inom ramen för FN:s insats.

Vidare antog vi slutsatser om Ukraina. Som ni mycket väl vet hålls parlamentsval där på söndag. Vi betonade återigen vikten av att hitta en politisk lösning som måste grundas på respekten för Ukrainas oberoende, suveränitet och territoriella integritet. På mitt initiativ skärpte vi texten med ett tillägg om att EU inte erkänner den olagliga annekteringen av Krimhalvön. Därutöver står EU:s sanktioner fast.

När det gäller Moldavien uttryckte rådet en förväntan om att det förestående parlamentsvalet där i november blir fritt och rättvist. Som nämnden mycket väl vet hör Ukraina och Moldavien till de länder inom östliga partnerskapet som vill fördjupa relationerna med Europeiska unionen, något som unionen och vi som regering starkt bejakar.

Rådet uttryckte också allvarlig oro över att det åter har blivit spänningar i östra Medelhavsområdet och uppmanade med kraft Turkiet att visa återhållsamhet, att respektera Cyperns suveränitet över sitt territorium och Cyperns rättigheter inom sin exklusiva ekonomiska zon. Europeiska rådet betonade att det nu är viktigare än någonsin att garantera ett positivt klimat, så att förhandlingarna om en övergripande lösning för Cypern kan återupptas.

Europeiska rådet har även antagit den adriatisk-joniska strategin.

Slutligen beslutade Europeiska rådet att godkänna den nya kommissionen.

Låt mig avslutningsvis, ordförande, redovisa att jag har haft en hel del möten, förutom själva rådssammanträdet. Jag har träffat representationens personal och talat med dem. Jag uttryckte uppskattning för det jobb som görs därnere för Sverige. Det är ett viktigt arbete inom ramen för Europeiska unionen.

Jag har träffat Sveriges kommissionär Malmström och bjudit in henne till ett regeringssammanträde som jag hoppas att vi får möjlighet att tidsbestämma så snabbt som möjligt.

Jag har haft ett möte med den nordisk-baltiska gruppen, som brukligt är. Jag har haft bilaterala möten med Hollands premiärminister Rutte och med Spaniens motsvarighet Rajoy. Därutöver har jag pratat, för första gången, i korridoren med Juncker. Vi har kommit överens om att försöka få till stånd ett arbetsmöte i Bryssel för att diskutera fortsättningen på arbetet.

Med detta, ordförande, stannar jag i den här delen.

Vi tackar för denna redovisning. Jag lämnar ordet till varje parti-representant i storleksordning.

Anf. 4 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag vill tacka statsministern för återrapporten.

Precis som statsministern sade har vi diskuterat väldigt mycket det som rådet skulle komma att besluta om miljö och klimat. Jag vill uttrycka min uppskattning för att det trots allt blev ett avtal. Alternativet hade varit förskräckande. Även om man inte får precis som man vill – det får man ju sällan i förhandlingar – blev det ändå någonting att gå vidare med. Jag vill bara uttrycka min uppskattning för att det blev på det sättet.

Anf. 5 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Herr ordförande! Jag vill tacka statsministern för redogörelsen. Jag vill börja i den ända där Marie Granlund slutade, nämligen nattens aktivitet.

I natt hade EU-nämnden ett samråd med statsministern. Det var inte någon återrapport, utan det var ett nytt förhandlingsmandat som statsministern och regeringen sökte inför förhandlingarna om miljö- och klimatpaketet. Därför är det på sin plats att vi får en återrapport i nämnden om miljö- och klimatpaketet.

I onsdags gav EU-nämnden statsministern mandat för ett ambitiöst mål som gick längre än kommissionens förslag. Vi gav statsministern mandat att driva på för en mer ambitiös miljö- och klimatpolitik. Det var ett väl avvägt mandat som var bra för miljön och klimatet samtidigt som det skulle stärka svensk och europeisk konkurrenskraft. Det var ett mandat som inte slog undan benen för svensk basindustri, inte snabbavvecklade kärnkraften, inte hotade jobben och inte sänkte svensk ekonomi. Det var det mandatet som statsministern fick av EU-nämnden i onsdags.

Vi konstaterar nu att statsministern inte nådde hela vägen fram. Det beklagar vi. Vi beklagar att statsministern inte förmådde att ro i land det ambitiösa, realistiska och trovärdiga mandat som han hade med sig till förhandlingarna.

Vi konstaterar att statsministern inte nådde hela vägen fram vad gäller ytterligare utsläppsminskningar som går utöver de 40 procenten med ytterligare utsläppsminskningar om 10 procent i form av internationella krediter. Det finns inte ens omnämnt i slutsatserna att man avser att återkomma till detta senare. Det får ses som ett underbetyg.

Inte heller nådde statsministern ända fram vad gäller målet om energieffektivisering, som var regeringens målsättning. Regeringen själv sade inför förhandlingarna att vad gäller energieffektivisering är det viktigaste att det blir bindande mål med en ambition om minst 30 procent. Nu landade det på 27 procent.

Inte heller nådde man ända fram vad gäller att utsläppsminskningens målet ska fördelas mellan medlemsstaterna på ett kostnadseffektivt sätt. Det hade varit bättre för klimatet om kostnadseffektiviteten hade gällt som en generell princip. Nu gäller det tyvärr i stället bnp per

capita, enligt punkt 2.10, som huvudprincip. Det garanterar inte alls att de insatser som görs är mest effektiva.

Statsministern meddelade i onsdags och i går att han ansåg att vår linje i EU-nämnden var klimatfientlig. Den gick alltså inte ens igenom. Statsministern kan väl orimligen vara nöjd med detta resultat. Eller är det statsministerns uppfattning att vi har fått ett starkt ramverk på plats? I så fall: Hur starkt anser statsministern att ramverket är? Jag vill också att statsministern berättar vad han sade under mötet och hur han drev den svenska linjen.

Anf. 6 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag tackar statsministern för redogörelsen och återrapporteringen.

Även jag kan konstatera, liksom Moderaterna, att återrapporteringen också borde handla en del om klimatet, eftersom det var en av de stora frågor som diskuterades på toppmötet.

Som vi deklarerat tidigare hade vi att välja mellan två dåliga förslag, men vi tyckte att det ena förslaget var mindre dåligt. Jag kan konstatera att vi är mer nöjda med resultatet från toppmötet än med det som vi gav mandat till statsministern för inför toppmötet. Det hamnade i relativ paritet med vad vi tyckte.

Sedan inser även vi att man måste kompromissa och komma överens med andra parter. Det här är ju en stor fråga som ska diskuteras med andra länder, och det gäller att man kan både ge och ta. Det är den här typen av frågor som man ska diskutera i stora forum som Europeiska unionen, tycker jag, i stället för att diskutera frågor som rör ren maktöverföring från de nationella parlamenten till Europeiska unionen.

Jag är relativt nöjd med utfallet och med regeringens agerande. Där emot är jag mindre nöjd vad gäller det ekonomiska läget, eller rättare sagt hur man ska hantera den ekonomiska tillväxten i Europeiska unionen.

Vi vet att EU har en rad olika verktyg för att komma till rätta med de problem man själv har skapat. Nu vet vi inte hur man framdeles kommer att genomföra tillväxtpolitiken och de 300 miljarder euro som man talar om. Men vi vet att bakåt i tiden har man lagt stora delar av resurserna på EMU-länderna specifikt, och Sverige är ju inget EMU-land. Vi har inte ens ett undantag från den gemensamma valutan, trots att vi har ett folkomröstningsutslag som har talat om för de svenska politikerna att i Sverige vill vi inte ha euron som valuta.

Jag vill därför fråga statsministern om det över huvud taget diskuteras hur man ska genomföra tillväxtpaketet och vilken koppling det blir mellan icke-EMU-länderna och EMU-länderna. Planeras det, vilket jag förutsätter, fler verktyg för att överföra mer makt för att komma till rätta med de problem som man skapat med det misslyckade valutaprojektet?

Jag vill också ställa en fråga till statsministern, när jag nu har chansen, om detta att det inte finns några nya pengar att hämta för de här åtgärderna, vilket jag delvis ifrågasätter med anledning av de tilläggsbudgetförslag som nu diskuteras på Europaparlamentsnivå. Det finns både ett, två, tre och fyra olika tilläggsbudgetförslag.

När man hela tiden fattar nya beslut i de nationella parlamenten via ministerrådet och Europaparlamentet får vi ständigt nya situationer där det tillförs mer resurser. Det spelar egentligen ingen roll vilken fråga det handlar om. Det krävs hela tiden nya resurser.

Vi har en fastslagen budget, en sjuårsbudget, som politikerna under den föregående mandatperioden biföll. Den kommer att leda till att vi tillför ytterligare resurser. Jag skulle vilja höra statsministerns syn på den saken, också i relation till att man i statsbudgeten har anslagit drygt 40 miljarder kronor till den svenska EU-avgiften. Jag tror inte att statsministern kommer att få rätt i den här frågan, för det finns ingenting rent historiskt som talar för att han har rätt i frågan.

Med detta sagt skulle jag gärna vilja att statsministern svarade på mina frågor.

Anf. 7 EMMA NOHRÉN (MP):

Ordförande! Jag tackar statsministern för en utmärkt föredragning. Den gav en dystert bild av EU:s ekonomiska läge. Och det är fruktansvärt med ebola som härjar i världen. Men är det någonting som man kan säga är positivt så är det att vi håller vår svenska fana högt när det gäller att ge bistånd och pengar.

När det gäller klimatavtalet får vi se det som en bas som är nödvändig för att Europaparlamentet och kommissionen ska kunna arbeta vidare, framför allt miljöministrarna. Det är väldigt viktigt att EU inte kommer tomhänt till mötet i Paris. Jag är alldeles säker på att vi från svensk sida kommer att driva på för ett fortsatt hårt klimatarbete och även hålla den fanan högt.

Anf. 8 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag vill för det första tacka statsministern för återrapporten och för det andra instämma i Ulrica Karlssons inlägg vad gäller klimatförhandlingarna och de slutsatser som har antagits.

Min frågeställning rör den ekonomiska tillväxten och den återhämtningsplan som finns i Europa och om det diskuterades något på mötet om behovet av ytterligare reformer i de olika medlemsstaterna i Europeiska unionen för att få fart på tillväxten.

Som jag ser det hjälper det inte att skicka mer pengar till Bryssel, och det förstår jag att statsministern och nuvarande regering instämmer i. Det är bra. Då återstår förutom privat finansiering och att hämta pengar från andra håll att genomföra ekonomiska reformer för att få fart på den ekonomiska tillväxten och därmed bringa ned arbetslösheten i Europa.

Anf. 9 JENS HOLM (V):

Tack för föredragningen! Vi i Vänsterpartiet tycker att klimat- och energimålen inte på något vis återspeglar det historiska ansvar som EU har för sin klimatpåverkan. Inför toppmötet hade kommissionen lagt fram förslag med låga ambitioner. Tyvärr urvattnades ambitionerna och blev ännu lägre i går natt vid toppmötet.

Målen för förnybar energi och energieffektivisering är inte nationellt bindande, vilket vi tycker är en stor brist. Målet om 27 procent kommer

inte ens att bli bättre än business as usual-scenariot. Det finns en stor risk för att utbyggnaden av förnybar energi och energieffektivisering kommer att stanna av med de låga målsättningarna.

Vi är djupt bekymrade över de formuleringar som har skrivits in om gratistilldelning av utsläppsrätter inom EU:s utsläppshandelssystem. Vi är även kritiska till texten om stöd till fossilgas och utbyggda nät för fossilgasfördelning runt om i Europa.

Sedan skrevs det också in en översynsklausul i artikel 1. Den är lite tvetydig. Sannolikt har den kommit in som en eftergift till konservativa länder. Jag har en konkret fråga till statsministern. Klausulen innebär en öppning för att medlemsländer kan ta upp brister i slutsatserna. Jag undrar om Sverige kommer att verka för att med stöd av klausulen på något sätt framdeles inför Paristoppmötet nästa år göra klimatambitionerna något bättre.

Jag är tacksam för att statsministern har återrapporaterat telefonledes för EU-nämnden. Brukligt vid dessa toppmöten är att statsministern återrapporaterar i riksdagens kammare och att alla ledamöter får möjlighet att ställa frågor och vi sedan har ett meningsutbyte. Med en återrapport i riksdagens kammare blir det på ett helt annat sätt en offentlig återrapport som kan följas av alla medborgare, journalister och andra som är intresserade. Ett konkret förslag från Vänsterpartiets sida är att statsministern återrapporaterar i riksdagens kammare. Jag har respekt för att det är pleni-fritt nästa vecka, men veckan därpå anser jag att det är fullt möjligt. Jag undrar om statsministern är villig att göra så om EU-nämnden efterfrågar en återrapport.

Anf. 10 MARIA WEIMER (FP):

Tack för återrapporten! Vi har nu hunnit smälta det besked som vi fick i natt på telefonmötet om det avtal som man slutligen enades om. Det är klart att Folkpartiet och Alliansen beklagar att den slutliga överenskommelsen är sämre än det mandat som riksdagen hade skickat med statsministern. Det är tråkigt att vi inte lyckades försvara ens kommissionens förslag som låg på bordet. Det visar hur svåra klimatkussionerna är i EU, och det ger en försmak av hur svårt det kommer att bli i Lima och senare i Paris.

Men det visar också att de kommentarer som regeringen gav efter förra EU-nämndsmötet om att Alliansen har en klimatfientlig politik nu faller tillbaka på regeringen själv.

Jag vill ge en kommentar om processen. Om en dryg månad är det dags för Europeiska rådet att träffas igen, i december. Inför det samrådet behöver regeringen samordna sig lite bättre. Vi behöver få ett tydligt besked från regeringen om det mandat man vill ha från riksdagen. Det fungerar inte med två mandat, och det såg vi konsekvenserna av på onsdagens möte.

Jag har en sista kommentar om öppenheten. EU-nämnden har rätt till information från förhandlingarna i Bryssel, men jag upplevde att mellan vårt möte i EU-nämnden i onsdags och det första telefonmötet hade omfattande förhandlingar ägt rum i Bryssel. Det gick att utläsa från medierna. Det fanns en mängd medierapporter från de förhandlingar som ägt

rum under tiden. Men trots det fick vi inte höra om det på vårt första telefonmöte. Beskedet var att ingenting hade hänt i förhandlingarna.

När sedan telefonmötet med statsministern ägde rum i natt nämnde han själv att förhandlingarna hade pågått sedan eftermiddagen. Vi i EU-nämnden gick alltså från att inget har hänt till att vi inte kan ändra ett kommatecken. Hela det spannet däremellan förblir höljt i dunkel.

Jag inser att riksdagen inte kan hållas informerad om varje detalj i förhandlingarna. Jag har själv jobbat i Bryssel, så jag vet ungefär hur det går till. Men att inte nämna någonting om det nya läget vid vårt första telefonmöte ger lite intrycket av att EU-nämnden skulle föras bakom ljuset. Jag vill lyfta fram ett önskemål om tydligare information, gärna under tiden förhandlingarna pågår. Då blir det lättare för oss att förstå att man landar i ett slutligt bud.

Anf. 11 CAROLINE SZYBER (KD):

Herr ordförande! Tack, statsministern, för en bra redogörelse! Det var verkligen viktiga frågor som lyftes fram. Likt flera andra har varit inne på skulle jag också vilja beklaga att statsministern inte nådde hela vägen fram utan gick med på ett lägre mål än det medskick som hade kommit från EU-nämnden. Med det resultatet vill jag betona att det är bättre att hålla lite lägre profil än att kalla Alliansen klimatfientlig. Vad ska då det resultat som statsministern har gått med på kallas?

Det är viktigt framöver att stärka samarbetet. I fortsättningen tror jag att det är bra att man kommer väl förberedd till EU-nämnden, att man återkopplar när det sker förändringar i förhandlingarna och att vi har fokus på så stor öppenhet som möjligt. Det är viktigt för oss i riksdagen och även viktigt för Sverige inom Europeiska unionen.

Anf. 12 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Vi börjar med själva avtalet. Jag är nöjd med att ha slutit ett avtal. Det var det mandat vi fick i natt. Det har pratats om nattens aktivitet och om att ro i land. Ingen nådde ända fram. Det finns inget land som kan säga att det fick precis som det ville, exakt enligt den utgångspunkt landet hade. Det är själva finessen med förhandling och avtal att man får ge och ta. Om man har för avsikt att bara berätta vad man ska ha kan man lika gärna skicka en lapp och få ett meddelande tillbaka om det blev så eller inte.

Det är ett bra avtal i den meningen att vi för EU har satt upp vilka mål vi ska ha för reduktion av utsläpp. Enligt majoriteten i onsdags var det den övergripande målsättningen. Det var den viktigaste frågan, och den har vi nått fram med. Jag hade gärna gått fram mer i de andra frågorna, men det blir inte alltid som man helt har tänkt sig. Men jag kan säga att jag är nöjd.

Alternativet är att vi inte hade haft något avtal alls. Om vi hade suttit här i dag och konstaterat att det inte finns något avtal tror jag ingen hade varit mer nöjd. Det hade inneburit en mycket sämre situation.

Generalsekreteraren i FN har hört av sig till kommissionens ordförande och uttryckt sin uppskattning att EU tar ledningen inför nästa års förhandlingar i Paris. Jag tycker att vi ska vara glada och nöjda med att vi

2014/15:7

24 oktober

har varit med och bidragit till detta – även om vi inte fick exakt som vi ville.

Jag ska också säga några ord om kostnadseffektivitet. Jag ska påminna om att det slöts ett avtal 2008. Då var inte den här regeringen på plats. Det avtalet byggde bara på bnp per capita, rakt av 100 procent. Efter den här uppgörelsen finns det en tydlig markering att kostnadseffektivitet ska ingå. Nu är det upp till kommissionen att återkomma med förslag på vad det innebär för respektive land, men det innebär naturligtvis för svensk del en fördel eftersom vi har kommit så pass långt som vi har gjort.

Det var en fråga om hur vi har drivit frågan. Det är kanske lite väl traditionellt, men jag har pratat och argumenterat för våra ståndpunkter. Jag har argumenterat för vad vi vill ta upp, varför vi tycker att något är bra, att vi har varit för plus 10 procent. Men vi var ensamma bland 28 länder som drev just den frågan. De andra ansåg att den inte ens var uppe på dagordningen. En av 28 – det blir svårt att få gehör. Vi var fullständigt ensamma om den uppfattningen. Jag har ändå varit tydlig med att vi tycker att den är viktig, och vi har all möjlighet att ta upp frågan igen närhelst vi vill. Jag tycker att vi ska göra det vid nästa tillfälle när frågan kommer upp.

Sedan var det en fråga om genomförandet av investeringspaketet. Om jag uppfattade Skalins fråga rätt är svaret att det kommer kommissionen att återkomma till. Det här var ett stöd för investeringar på 300 miljarder euro. Van Rompuy sade att man som exempel kan tänka sig EIB. Det finns exempel på att när EIB lägger upp en summa pengar kan man få fler att ansluta sig och med en hävstångseffekt få olika investerare att gå in, även privata investerare. Det är summan av investeringarna, 300 miljarder, som åsyftas. Det är därför vi kunde vara tydliga och säga att från medlemsländerna kommer inga mer pengar, att vi inte tänker lägga in mer utöver det vi redan har betalat. Man får titta på vad som finns inom ramen för vad som redan är budgeterat och allokerat, vad EIB kan göra och vad privata investerare kan göra, och med det nå upp till de 300 miljarderna.

Kommissionen återkommer. Det kommer inte – som svar på Skalins fråga, om jag förstod den rätt – att överföras mer makt. Vi fortsätter med den modell som gäller.

Jag uppfattade inte att Emma Nohrén hade någon specifik fråga.

Eskil Erlandsson frågade om att vidta ytterligare reformer inom staterna. Vi sitter inte med fingret på avtryckaren, så att säga, men det är helt korrekt att det diskuteras vad som görs på EU-nivå och vad som görs nationellt. Jag hade själv den frågan med i mitt inlägg. Nu gäller det att hjälpas åt att hålla ordning på statsfinanserna, att satsa på investeringar som leder framåt och samtidigt diskutera vad som görs bäst på EU-nivå och vad som görs bäst nationellt. Utan att precisera handlar det om att på EU-nivå se till att den inre marknaden fungerar och att det nationellt kan vara andra åtgärder som måste till. Det är upp till respektive land.

Mot bakgrund av detta håller vi kvar vid betydelsen av att få ordning och reda i statens finanser. Det måste finnas tryck på de länder som har

kvar att ordna detta, men det ska genomföras genom deras eget bestämmande.

2014/15:7
24 oktober

Sedan var det en fråga om översynsklausulen. Det står att det är fråga om att continue to give strategic orientation as appropriate. Det är bra att hela tiden ha med sig att det finns en pågående översyn och att det ges en orientering om vad som ska göras. Det ska inte tolkas som att det här är första bästa väg ut ur avtalet. Det är rätt rimligt att man när man tecknar ett avtal också funderar över hur det kontinuerligt ska följas upp. Jag delar inte den negativa tolkningen av avtalet.

Vad gäller åiterrapporteringen är det överenskommet med EU-nämnden att vi tar den på telefon i dag eftersom det är plenifritt i nästa vecka.

Vidare var det en fråga om processen inför nästa toppmöte. Jag delar ambitionen att vi ska ha en så bra process som möjligt. Självfallet ska det vara så. Vi är naturligtvis beredda att diskutera den frågan. Meningen är att den ska fungera. Det är för Sveriges bästa vi gör detta, och då ska vi naturligtvis ha en så bra process som möjligt före och självfallet under toppmötena. Vi bidrar gärna i den diskussionen.

Sedan gällde det öppenheten. När det gäller omförhandlingarna var det så att den diskussionen inte påbörjades i plenum. Det innebär att vi inte var med i många av de diskussionerna, utan de skedde i mindre grupper.

Vi kan ta frågan om konnektivitet, alltså hur vi ser till att den europeiska energimarknaden förverkligas, så att det finns connections mellan länder. Det var en mycket stor fråga för Portugal och Spanien att få sina förbindelser upp mot Frankrike. Det är en diskussion som har förts mellan dem, hur det ska gå till. Det fanns andra liknande diskussioner.

Jag har inte något exakt klockslag för när vi kom i gång, men det var i samband med middagen som diskussionerna i plenum kom i gång – därav detta. Vi kunde inte heller se förrän då vad förslaget faktiskt innebar i sin helhet. Det här var rörlig materia fram till middagen kl. 21.30, om jag kommer ihåg rätt. Vi kan titta på exakt vilket klockslag det var efteråt.

Sedan var det Szybers kommentar. Nej, det är sant att vi inte nådde ända fram. När det gäller själva klimatavtalet delar vi uppfattning. Alla hade velat komma lite längre. Men vi har gjort ett avtal. Jag är väldigt glad för att vi har gjort det avtalet. Det innebär att vi kan ta det vidare och att vi har en mycket starkare position inför nästa års globala klimatförhandlingar än om vi inte hade haft något avtal.

Med det tror och hoppas jag att jag har svarat alla. Vi sitter kvar här om det är fler frågor.

Anf. 13 VICE ORDFÖRANDEN:

Tack så mycket för de kommentarerna och svaren!

Anf. 14 MARIE GRANLUND (S):

Ordförande! Jag vill tacka för svaren från statsministern. Jag delar uppfattningen att det var otroligt viktigt att komma fram till en lösning. Att komma till Paris utan det hade inte varit okej.

Som statsministern har antytt kom vi väldigt sent in i förhandlingarna. Jag hade möjligtvis tänkt ta upp den här diskussionen i natt, men när 27 statschefer satt och väntade och det var ganska rörigt bland de borgerliga ledamöterna valde jag att avstå. Men jag tycker att det ska poängteras. Vi kom in sent i förhandlingarna.

En borgerlig regering har tidigare sagt att man kunde acceptera kommissionens förslag. Man ville gärna ha 10 procent till i de här internationella rätterna, men man kunde acceptera kommissionens förslag. Jag ser därför det som har hänt under natten och gårdagskvällen som ett rent politiskt spel. Att fälla en socialdemokratisk regering var viktigare än att hitta en lösning. Jag tycker att det är anmärkningsvärt och hoppas att vi kan rätta upp det här arbetet och att inte omsorgen om EU-frågorna försvann med Reinfeldt, Borg och Bildt.

Anf. 15 JOHAN HULTBERG (M):

Herr ordförande! Som en kommentar till det sista inlägget från ledamoten Granlund kan jag väl först och främst konstatera att vi har en regering bestående av både socialdemokrater och miljöpartister. Vi har ju varit lite kritiska till hur den samordningen har gått till, att man i någon mening har flyttat samordningskansliet hit till EU-nämnden.

Jag är fast övertygad om en sak. Om regeringen hade haft en bättre förberedd position och om regeringen hade varit tydligare i fråga om vilken position man ämnade driva i förhandlingarna hade naturligtvis förutsättningarna för att nå en bättre överenskommelse varit större.

Alliansen har drivit en tydlig linje som är mer ambitiös än vad kommissionens förslag är. Den har vi drivit konsekvent. Den har vi drivit under många månader. Jag hade naturligtvis välkomnat om man fortsatt tydligt hade hållit fast vid den linjen och sluppit det här tjabblet, som dessvärre faktiskt blev fallet.

Jag välkomnar att det har slutits en överenskommelse mellan medlemsstaterna. Det var fundamentalt viktigt för klimatet och fundamentalt viktigt för EU:s möjlighet att fortsatt spela en pådrivande roll i FN:s klimatförhandlingar, närmast i Lima, följt av de ännu viktigare förhandlingarna i Paris nästa år. Men jag är inte nöjd med innehållet.

Nu är det jätte viktigt – det tycker jag, Moderaterna och Alliansen – att statsministern i de fortsatta diskussionerna och förhandlingarna fortsätter att driva på för just kostnadseffektiviteten. Den skrivning som finns i första paragrafen öppnar för att man kanske också skulle kunna driva på för att nå längre med möjligheten att göra utsläppsminskningar genom flexibla mekanismer. Jag hoppas att man fortsatt, i linje med det mandat som nämnden tidigare har gett, kommer att driva på för att försöka nå längre i ett senare skede.

Jag beklagar att man inte har nått längre. Men vi kommer att ha all anledning att återkomma till de här diskussionerna när det gäller detaljerna i överenskommelsen. Detta är bara ett första steg. Det finns mycket mer att diskutera och förhandla om.

Jag skulle bara vilja be statsministern kommentera hur han ser på möjligheten att med stöd i den första paragrafen nå en högre ambitions-

Anf. 16 JENS HOLM (V):

Min fråga kvarstår. Jag hörde vad statsministern sade om att återrapportera i kammaren, och jag förstår att EU-nämndens presidium har sagt att nu gör vi så här och har telefonsammanträde. Men jag ser det i ljuset av de otroligt komplexa frågor som har avhandlats på toppmötet. Jag tycker fortfarande att det finns många frågor som hänger i luften. Det finns ett stort behov av att vi kan ha en rejäl offentlig återrapport i de här viktiga frågorna. Därför tycker jag fortfarande att det vore bra ifall statsministern kunde komma till kammaren och ge den återrapporten.

Så gör vi nästan alltid när det har varit möte i Europeiska rådet. Men det är förstås en fråga där jag skulle vilja veta vad de andra ledamöterna i EU-nämnden tycker, för jag förstår att statsministern inte kommer med mindre än att vi kallar honom till kammaren.

Anf. 17 CAROLINE SZYBER (KD):

Herr ordförande! Uttryck som ”politiskt spel” har använts här av vissa. Då vill jag förtydliga att det de facto inte var så att vi i Alliansen fällde regeringen, utan vi lade i natt ned våra röster just för att vi också tyckte att det var otroligt viktigt att ett miljö- och klimatavtal kom på plats.

Jag vill återigen understryka – och det är ett medskick till statsministern och övriga i regeringen – att det är viktigt att framöver, för att kunna stärka samarbetet, komma väl förberedda till EU-nämnden och återkoppla när det sker förändringar i förhandlingarna.

Anf. 18 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Först och främst hör jag att det ska spridas att vi inte var tillräckligt väl förberedda inför EU-nämnden. Det kan man ha olika uppfattningar om. Men tror man att Sverige är så viktigt att det skulle ha blivit en bättre överenskommelse? Vi är viktiga, ja, men kanske inte fullt så viktiga.

Vi kom in rätt sent i förhandlingen. Det här har pågått sedan i mars. Om det hade kunnat göras så mycket kanske det hade kunnat göras lite tidigare också.

Avtalet är i grund och botten bra. Och, som sagt, det hade kunnat vara ännu bättre. Det hade vi alla velat. Nu blev det inte så. Men det är inte så att de andra 27 satt och bekymrade sig över hur våra förberedelser hade gått till och att det avgjorde resultatet i innehållet. Det är andra saker som avgör. Alla har sina käpphästar och sina intressen. Alla får ge och ta.

Jag tycker, precis som det uttrycktes av Szyber, att det är otroligt viktigt att avtalet kom till stånd. Det var därför som vi sade ja till det. Det är precis med det argumentet.

När det gäller kostnadseffektivitet får jag påminna om att det inte fanns med förut. Nu finns det med. Det innebär att kommissionen återkommer med förslag på vad det innebär för respektive land. Det fanns inte med förut. Nu finns det med. Jag tycker att det är en framgång. Jag

tycker att de som tycker om kostnadseffektivitet som en parameter också ska se det som en framgång, för det är det.

När det gäller återrapporteringen hade vi som sagt en överenskommelse med nämnden. Det brukar vara så att vid plenifri vecka sker återrapporteringen direkt efteråt via telefon. Det är väl en bra ordning som vi kan behålla.

Med det tror jag att jag har kommenterat inläggen.

Anf. 19 VICE ORDFÖRANDEN:

Tack så mycket, säger vi till statsministern. Vi konstaterar för protokollets skull att en återrapport har lämnats från Europeiska rådet den 23–24 oktober och önskar varandra en trevlig helg.

Härmed förklarar jag sammanträdet avslutat.

Innehållsförteckning

2014/15:7

24 oktober

§ 1 Europeiska rådet.....	1
Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S).....	1
Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN	2
Anf. 4 MARIE GRANLUND (S).....	3
Anf. 5 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)	3
Anf. 6 JOHNNY SKALIN (SD).....	4
Anf. 7 EMMA NOHRÉN (MP)	5
Anf. 8 VICE ORDFÖRANDEN	5
Anf. 9 JENS HOLM (V)	5
Anf. 10 MARIA WEIMER (FP)	6
Anf. 11 CAROLINE SZYBER (KD)	7
Anf. 12 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	7
Anf. 13 VICE ORDFÖRANDEN	9
Anf. 14 MARIE GRANLUND (S).....	9
Anf. 15 JOHAN HULTBERG (M)	9
Anf. 16 JENS HOLM (V)	10
Anf. 17 CAROLINE SZYBER (KD)	10
Anf. 18 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	10
Anf. 19 VICE ORDFÖRANDEN	11